

Wolken

Prologos

- [1] [Στρεψιάδης]: ἰοὺ ἰοῦ·
[2] ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον·
[3] ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
[4] καὶ μὴν πάλαι γ' ἄλεκτρυόνης ἤκουσ' ἐγώ·
[5] οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
[6] ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὔνεκα,
[7] ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
[8] ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὐτοσὶ νεανίας
[9] ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
[10] ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδουλημένος.
[11] ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
[12] ἀλλ' οὐ δύναμαι δέλαιος εὔδριν δακνόμενος
[13] ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν
[14] διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
[15] ἱππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται
[16] ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
[17] ὀρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
[18] οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε παῖ λύχνον,
[19] κᾶκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβῶν
[20] ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
[21] φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾱ.
[22] τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾱ; τί ἐχρησάμην;
[23] ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
[24] εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
[25] [Φειδιππίδης]: Φίλων ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
[26] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
[27] ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικὴν.
[28] [Φειδιππίδης]: πόσους δρόμους ἔλᾳ τὰ πολεμιστήρια;
[29] [Στρεψιάδης]: ἐμὲ μὲν οὐ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
[30] ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
[31] τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾱ.
[32] [Φειδιππίδης]: ἅπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσσας οἴκαδε.
[33] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
[34] ὅτε καὶ δίκας ὥφληκα χᾶτεροι τόκου
[35] ἐνεχυράσεσθαί φασιν.
[35b] [Φειδιππίδης]: ἔτεδὸν ὦ πάτερ
[36] τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὄλην;
[37] [Στρεψιάδης]: δάκνει μὲ δῆμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
[38] [Φειδιππίδης]: ἕασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
[39] [Στρεψιάδης]: σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
[40] ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
[41] φεῦ.
[41a] εἴθ' ὦφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
[42] ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
[43] ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βίος
[44] εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
[45] βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.

[46] ἔπειτ' ἔγῃμα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
[47] ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὦν ἐξ ἄστεως,
[48] σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρμένην.
[49] ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
[50] ὄζων τρυγὸς τρασιᾶς ἐρίων περιουσίας,
[51] ἢ δ' αὖ μύρου κρόκου καταγλωττισμάτων,
[52] δαπάνης λαφυγμοῦ Κωλιάδος Γενετυλλίδος.
[53] οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
[54] ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοϊμάτιον δεικνὺς τοδὶ
[55] πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι λίαν σπαθᾶς.
[56] [Θεράπων]: ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
[57] [Στρεψιάδης]: οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἦπτες λύχνον;
[58] δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς.
[58b] [Θεράπων]: διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
[59] [Στρεψιάδης]: ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
[60] μετὰ ταῦθ', ὅπως νῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί,
[61] ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τάγαθῇ,
[62] περὶ τούνοματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
[63] ἢ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
[64] Ξάνθιππον ἢ Χαρίππον ἢ Καλλιππίδην,
[65] ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην.
[66] τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἴτα τῷ χρόνῳ
[67] κοινῇ ξυνέβημεν καθέμεθα Φειδιππίδην.
[68] τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
[69] ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
[70] ὥσπερ Μεγακλέης, ξυστὶδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
[71] ὅταν μὲν οὖν τὰς αἴγας ἐκ τοῦ φελλέως,
[72] ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.
[73] ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
[74] ἀλλ' ἵπερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
[75] νῦν οὖν ὄλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
[76] μίαν ἡῦρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
[77] ἣν ἦν ἀναπέισω τουτονί, σωθήσομαι.
[78] ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
[79] πῶς δῆτ' ἂν ἦδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
[80] Φειδιππίδην Φειδιππίδιον.
[80b] [Φειδιππίδης]: τί ὦ πάτερ;
[81] [Στρεψιάδης]: κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
[82] [Φειδιππίδης]: ἰδοῦ. τί ἔστιν;
[82b] [Στρεψιάδης]: εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
[83] [Φειδιππίδης]: νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
[84] [Στρεψιάδης]: μὴ 'μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
[85] οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτίός μοι τῶν κακῶν.
[86] ἀλλ' εἶπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
[87] ὦ παῖ पिθοῦ.
[87b] [Φειδιππίδης]: τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
[88] [Στρεψιάδης]: ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
[89] καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
[90] [Φειδιππίδης]: λέγε δῆ, τί κελεύεις;
[90b] [Στρεψιάδης]: καί τι πείσει;
[90c] [Φειδιππίδης]: πείσομαι
[91] νῆ τὸν Διόνυσον.

[91b] [Στρεψιάδης]: δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.
 [92] ὀρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τώκιδιον;
 [93] [Φειδιππίδης]: ὀρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεδὸν ὦ πάτερ;
 [94] [Στρεψιάδης]: ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
 [95] ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἱ τὸν οὐρανὸν
 [96] λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς,
 [97] κᾶστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
 [98] οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 [99] λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶδικα.
 [100] [Φειδιππίδης]: εἰσὶν δὲ τίνες;
 [100b] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα.
 [102] μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε κάγαθοί.
 [103] [Φειδιππίδης]: αἰβοῖ πονηροὶ γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας
 [104] τοὺς ὠχριῶντας τοὺς ἀνυποδῆτους λέγεις,
 [105] ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
 [105b] [Στρεψιάδης]: ἦ ἦ σιώπα· μηδὲν εἴπης νήπιον.
 [106] ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῶων ἀλφίτων,
 [107] τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος τὴν ἱππικὴν.
 [108] [Φειδιππίδης]: οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
 [109] τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.
 [110] [Στρεψιάδης]: ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ
 [111] ἐλθὼν διδάσκου.
 [111b] [Φειδιππίδης]: καὶ τί σοι μαθήσομαι;
 [112] [Στρεψιάδης]: εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τῷ λόγῳ,
 [113] τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.
 [114] τούτοις τὸν ἕτερον τοῖν λόγῳ, τὸν ἥττονα,
 [115] νικᾶν λέγοντά φασι τὰδικώτερα.
 [116] ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
 [117] ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
 [118] οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
 [119] [Φειδιππίδης]: οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
 [120] τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένους.
 [121] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
 [122] οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαρμόρας·
 [123] ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
 [124] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς
 [125] ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
 [126] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι,
 [127] ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
 [128] αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.
 [129] πῶς οὖν γέρων ὦν ἀπιλήσμων καὶ βραδὺς
 [130] λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
 [131] ἱτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
 [132] ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ παιδίον.
 [133] [Μαθητής]: βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
 [134] [Στρεψιάδης]: Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
 [135] [Μαθητής]: ἀμαθής γε νῆ Δί' ὅστις οὕτως σφόδρα
 [136] ἀπερμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
 [137] καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.
 [138] [Στρεψιάδης]: σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
 [139] ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦξημβλωμένον.
 [140] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

[141] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτοσὶ
 [142] ἦκω μαθητὴς ἐς τὸ φροντιστήριον.
 [143] [Μαθητής]: λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
 [144] ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
 [145] ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
 [146] δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
 [147] ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
 [148] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆτα διεμέτρησε;
 [148b] [Μαθητής]: δεξιώτατα.
 [149] κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
 [150] ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδε,
 [151] κᾶτα ψυχρίσῃ περιέφυσαν Περσικαί.
 [152] ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
 [153] [Στρεψιάδης]: ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
 [154] [Μαθητής]: τί δῆτ' ἂν ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
 [155] φρόντισμα;
 [155b] [Στρεψιάδης]: ποῖον; ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
 [156] [Μαθητής]: ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
 [157] ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
 [158] κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν ἢ κατὰ τούρροπύγιον.
 [159] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
 [160] [Μαθητής]: ἔφασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος
 [161] στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
 [162] βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τούρροπυγίου·
 [163] ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
 [164] τὸν πρωκτὸν ἡγεῖν ὑπὸ βίᾳ τοῦ πνεύματος.
 [165] [Στρεψιάδης]: σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
 [166] ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
 [167] ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
 [168] ὅστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.
 [169] [Μαθητής]: πρῶην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη
 [170] ὑπ' ἀσκαλαβώτου.
 [170b] [Στρεψιάδης]: τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
 [171] [Μαθητής]: ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
 [172] καὶ τὰς περιφορὰς εἴτ' ἄνω κεχηνότος
 [173] ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
 [174] [Στρεψιάδης]: ἦσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.
 [175] [Μαθητής]: ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.
 [176] [Στρεψιάδης]: εἶεν· τί οὖν πρὸς τᾶλφιν ἐπαλαμῆσατο;
 [177] [Μαθητής]: κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
 [178] κάμψας ὀβελίσκον εἴτα διαβήτην λαβὼν
 [179] ἐκ τῆς παλαίστρας θοίματιον ὑφείλετο.
 [180] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
 [181] ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
 [182] καὶ δεῖξον ὥς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτη.
 [183] μαθητιῷ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
 [184] ὦ Ἡράκλεις ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
 [185] [Μαθητής]: τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
 [186] [Στρεψιάδης]: τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
 [187] ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὕτοί;
 [188] [Μαθητής]: ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.
 [188b] [Στρεψιάδης]: βολβοὺς ἄρα

[189] ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε·
[190] ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
[191] τί γὰρ οἶδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
[192] [Μαθητής]: οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
[193] [Στρεψιάδης]: τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
[194] [Μαθητής]: αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
[195] ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κείνος ὑμῖν ἐπιτύχη.
[196] [Στρεψιάδης]: μήπω γε μήπω γ'. ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
[197] αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτων ἐμόν.
[198] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἄερα
[199] ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
[200] [Στρεψιάδης]: πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.
[201] [Μαθητής]: ἀστρονομία μὲν αὕτηί.
[201b] [Στρεψιάδης]: τουτὶ δὲ τί;
[202] [Μαθητής]: γεωμετρία.
[202b] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' οὖν τί ἐστὶ χρήσιμον;
[203] [Μαθητής]: γῆν ἀναμετρήσαι.
[203b] [Στρεψιάδης]: πότερα τὴν κληρουχικήν;
[204] [Μαθητής]: οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν.
[204b] [Στρεψιάδης]: ἀστεῖον λέγεις.
[205] τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
[206] [Μαθητής]: αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὀρᾷς;
[207] αἶδε μὲν Ἀθῆναι.
[207b] [Στρεψιάδης]: τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
[208] ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὀρῶ καθημένους.
[209] [Μαθητής]: ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
[210] [Στρεψιάδης]: καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὐμοὶ δημόται;
[211] [Μαθητής]: ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὐβοί, ὡς ὀρᾷς,
[212] ἡδὲ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
[213] [Στρεψιάδης]: οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
[214] ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'σθ';
[214b] [Μαθητής]: ὅπου 'στίν; αὕτηί.
[215] [Στρεψιάδης]: ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
[216] ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
[217] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἶόν τε.
[217b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' οἰμώξεσθ' ἄρα.
[218] φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνὴρ;
[219] [Μαθητής]: αὐτός.
[219b] [Στρεψιάδης]: τίς αὐτός;
[219c] [Μαθητής]: Σωκράτης.
[219d] [Στρεψιάδης]: ὦ Σώκρατες.
[220] ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
[220a] [Μαθητής]: αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γὰρ μοι σχολή.
[221] [Στρεψιάδης]: ὦ Σώκρατες,
[222] ὦ Σωκρατίδιον.
[223] [Σωκράτης]: τί με καλεῖς ὦφήμερε;
[224] [Στρεψιάδης]: πρῶτον μὲν ὃ τι δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
[225] [Σωκράτης]: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
[226] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
[227] ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ;
[227b] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ ἂν ποτε
[228] ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,

[229] εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
 [230] λεπτήν καταμείξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
 [231] εἰ δ' ὦν χαμαὶ τάνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
 [232] οὐκ ἂν ποθ' ἡὔρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
 [233] ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
 [234] πάσχει δὲ ταῦτ' οὗτο καὶ τὰ κάρδαμα.
 [235] [Στρεψιάδης]: τί φῆς;
 [236] ἡ φροντίς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;
 [237] ἴθι νυν κατὰβηθ' ὦ Σωκρατίδιον ὥς ἐμέ,
 [238] ἵνα με διδάξης ὥνπερ οὐνεκ' ἐλήλυθα.
 [239] [Σωκράτης]: ἦλθες δὲ κατὰ τί;
 [239b] [Στρεψιάδης]: βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
 [240] ὑπὸ γὰρ τόκων χρηστών τε δυσκολωτάτων
 [241] ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
 [242] [Σωκράτης]: πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
 [243] [Στρεψιάδης]: νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ δεινὴ φαγεῖν.
 [244] ἀλλὰ με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγῳ,
 [245] τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἂν
 [246] πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
 [247] [Σωκράτης]: ποίους θεοὺς ὁμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
 [248] ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.
 [248b] [Στρεψιάδης]: τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἦ
 [249] σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
 [250] [Σωκράτης]: βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
 [251] ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς;
 [251b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' εἵπερ ἔστι γε.
 [252] [Σωκράτης]: καὶ συγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
 [253] ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν;
 [253b] [Στρεψιάδης]: μάλιστά γε.
 [254] [Σωκράτης]: κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
 [255] [Στρεψιάδης]: ἰδοὺ κάθημαι.
 [255b] [Σωκράτης]: τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
 [256] τὸν στέφανον.
 [256b] [Στρεψιάδης]: ἐπὶ τί στέφανον; οἷμοι Σώκρατες
 [257] ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
 [258] [Σωκράτης]: οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
 [259] ἡμεῖς ποιοῦμεν.
 [259b] [Στρεψιάδης]: εἴτα δὴ τί κερδανῶ;
 [260] [Σωκράτης]: λέγειν γενήσει τρίμμα κρόταλον παιπάλῃ.
 [261] ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί.
 [261b] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·
 [262] καταπαττόμενος γὰρ παιπάλῃ γενήσομαι.

Anapästes

[263] [Σωκράτης]: εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτερον καὶ τῆς εὐχῆς ἐπακούειν.
 [264] ὦ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' Ἄηρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
 [265] λαμπρός τ' Αἰθὴρ σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
 [266] ἄρθητε φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
 [267] [Στρεψιάδης]: μήπω μήπω γε πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
 [268] τὸ δὲ μηδὲ κυνὴν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
 [269] [Σωκράτης]: ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν·

[270] εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
[271] εἴτ' Ὠκεανοῦ πατὴρ ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
[272] εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχοισιν,
[273] ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόνετα Μίμαντος·
[274] ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

Strophe 1

[275] [Χορός]: ἀέναοι Νεφέλαι
[276] ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
[277] πατὴρ ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος
[278] ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
[280] δενδροκόμους, ἵνα
[281] τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
[282] καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα,
[283] καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
[284] καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
[285] ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
[286] μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.
[287] ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
[288] ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα
[290] τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

Anapäste

[291] [Σωκράτης]: ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
[292] ἦσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
[293] [Στρεψιάδης]: καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
[294] πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι·
[295] κεῖ θέμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἤδη, κεῖ μὴ θέμις ἐστί, χεσεῖω.

Anapäste

[296] [Σωκράτης]: οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὔτοι,
[297] ἀλλ' εὐφήμε· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος αἰοδαῖς.

Antistrophe 1

[298] [Χορός]: παρθένοι ὄμβροφόροι
[300] ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γᾶν
[301] Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·
[302] οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
[303] μυστοδόκος δόμος
[304] ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,
[305] οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
[306] ναοὶ θ' ὑπερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
[307] καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
[308] εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλαῖαι τε,
[310] παντοδαπαῖς ἐν ὥραις,
[311] ἥρι τ' ἐπερχομένῳ Βρομῖα χάρις,
[312] εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
[313] καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Anapæste

- [314] [Στρεψιάδης]: πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε φράσον, τίνες εἴς' ὦ Σώκρατες αὐταὶ
[315] αἱ φθεγγάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρώναί τινές εἰσιν;
[316] [Σωκράτης]: ἤκιστ' ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι μεγάλαί θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
[317] αἵπερ γνῶμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν
[318] καὶ τερατεῖαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληπιν.
[319] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἀκούσας' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἢ ψυχὴ μου πεπότηται,
[320] καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
[321] καὶ γνωμιδίῳ γνῶμην νύξας' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
[322] ὥστ' εἴ πως ἔστιν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερώς ἐπιθυμῶ.
[323] [Σωκράτης]: βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
[324] ἡσυχῇ αὐτάς.
[324b] [Στρεψιάδης]: φέρε ποῦ; δεῖξον.
[324c] [Σωκράτης]: χωροῦσ' αὐταὶ πάνυ πολλαὶ
[325] διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐταὶ πλάγαι.
[325b] [Στρεψιάδης]: τί τὸ χρῆμα;
[326] ὥς οὐ καθορῶ.
[326b] [Σωκράτης]: παρὰ τὴν εἴσοδον.
[326c] [Στρεψιάδης]: ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως.
[327] [Σωκράτης]: νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾶς κολοκύνταις.
[328] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσιν.
[329] [Σωκράτης]: ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδησθ' οὐδ' ἐνόμιζες;
[330] [Στρεψιάδης]: μὰ Δί' ἀλλ' ὀμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἠγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.
[331] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ μὰ Δί' οἴσθ' ὅτι ἡ πλείστους αὐταὶ βόσκουσι σοφιστάς,
[332] Θουριομάντις ἰατροτέχνας σφραγιδονυχαργοκομήτας,
[333] κυκλίων τε χορῶν ἄσματοκάμπτας ἄνδρας μετεωροφένακας,
[334] οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.
[335] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταὶγλᾶν δάιον ὁρμάν,
[336] πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ πρημαινούσας τε θυέλλας,
[337] εἴτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
[338] ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἴτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
[339] κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ' ὀρνίθεια κίχλην.
[340] [Σωκράτης]: διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως;
[340b] [Στρεψιάδης]: λέξον δὴ μοι, τί παθοῦσαι,
[341] εἴπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασιν γυναῖξιν;
[342] οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται.
[342b] [Σωκράτης]: φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
[343] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν,
[344] κούχιν γυναιξίν μὰ Δί' οὐδ' ὁτιοῦν· αὐταὶ δὲ ῥίνας ἔχουσιν.
[345] [Σωκράτης]: ἀπόκριναί νυν ἄττ' ἂν ἔρωμαι.
[345b] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ταχέως ὃ τι βούλει.
[346] [Σωκράτης]: ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν,
[347] ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ;
[347b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' ἔγωγ'. εἴτα τί τοῦτο;
[348] [Σωκράτης]: γίνονται πάνθ' ὃ τι βούλονται· κᾶτ' ἦν μὲν ἔδωσι κομήτην
[349] ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόν περ τὸν Ξενοφάντου,
[350] σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ κενταύροις ἦκασαν αὐτάς.
[351] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
[352] [Σωκράτης]: ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
[353] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὐταὶ τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
[354] ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.

[355] [Σωκράτης]: καὶ νῦν γ' ὅτι **Κλεισθένη** εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο **γυναῖκες**.

Chor

Anapäste

[356] [Στρεψιάδης]: **χαίρετε** τοῖνυν ὦ **δέσποιναι**· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ **κἄλλω**,

[357] **οὐρανομήκη** ῥήξατε κάμοι **φωνήν**, ὦ **παμβασίλειαι**.

[358] [Χορός]: **χαῖρ'** ὦ **πρεσβῦτα** **παλαιογενὲς** **θηρατὰ** **λόγων** **φιλομούσων**,

[359] **σύ** τε **λεπτοτάτων** **λήρων** **ιερεῦ**, **φράζε** πρὸς ἡμᾶς ὃ **τι** **χρήζεις**·

[360] **οὐ** γὰρ ἂν **ἄλλω** γ' **ὑπακούσαιμεν** τῶν νῦν **μετεωροσοφιστῶν**

[361] **πλὴν** ἢ **Προδίκω**, τῷ μὲν **σοφίας** καὶ **γνώμης** οὐνεκα, σοὶ δέ,

[362] ὅτι **βρενθύει** τ' ἐν ταῖσιν **ὁδοῖς** καὶ τῷφθαλμῷ **παραβάλλεις**,

[363] **κάνυπόδητος** **κακὰ** **πόλλ'** **ἀνέχει** κάφ' ἡμῖν **σεμνοπροσωπεῖς**.

[364] [Στρεψιάδης]: ὦ **γῆ** τοῦ **φθέγματος**, ὡς **ἱερὸν** καὶ **σεμνὸν** καὶ **τερατῶδες**.

[365] [Σωκράτης]: αὐται γάρ τοι **μόναι** εἰσὶ **θεαί**, **τᾶλλα** δὲ **πάντ'** ἐστὶ **φλύαρος**.

[366] [Στρεψιάδης]: ὁ **Ζεὺς** δ' ἡμῖν, **φέρει** πρὸς τῆς **γῆς**, **οὐλύμπιος** οὐ **θεός** ἐστίν;

[367] [Σωκράτης]: **ποῖος** **Ζεὺς**; οὐ μὴ **ληρήσεις**· οὐδ' ἔστι **Ζεὺς**.

[367b] [Στρεψιάδης]: τί **λέγεις** σύ;

[368] **ἀλλὰ** τίς **ῥέει**; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' **ἀπόφηναι** πρῶτον **ἀπάντων**.

[369] [Σωκράτης]: αὐται δὴπου· **μεγάλοις** δέ σ' ἐγὼ **σημείοις** αὐτὸ **διδάξω**.

[370] **φέρει** ποῦ γὰρ **πώποτ'** ἄνευ **Νεφελῶν** **ῥοντ'** ἤδη **τεθέασαι**;

[371] καίτοι **χρῆν** **αἰθρίας** **ῥεῖν** αὐτόν, ταύτας δ' **ἀποδημεῖν**.

[372] [Στρεψιάδης]: νῆ τὸν **Ἀπόλλω** τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν **λόγω** εὖ **προσέφυσας**·

[373] καίτοι πρότερον τὸν **Δί'** ἀληθῶς **ῥῆμην** διὰ **κοσκίνου** οὐρεῖν.

[374] ἀλλ' ὅστις ὁ **βροντῶν** ἐστὶ **φράσον**· τοῦτό με **ποιεῖ** **τετρεμαίνειν**.

[375] [Σωκράτης]: αὐται **βροντῶσι** **κυλινδόμεναι**.

[375b] [Στρεψιάδης]: τῷ **τρόπῳ** ὦ **πάντα** σὺ **τολμῶν**;

[376] [Σωκράτης]: ὅταν **ἐμπλησθῶς** **ὔδατος** **πολλοῦ** **κἀναγκασθῶσι** **φέρεισθαι**,

[377] **κατακρημνόμεναι** **πλήρεις** **ὄμβρου** δι' **ἀνάγκην**, εἴτα **βαρεῖται**

[378] εἰς ἀλλήλας **ἐμπίπτουσαι** **ῥήγνυνται** καὶ **παταγοῦσιν**.

[379] [Στρεψιάδης]: ὁ δ' **ἀναγκάζων** ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ **Ζεὺς**, ὥστε **φέρεισθαι**;

[380] [Σωκράτης]: ἦκιστ' ἀλλ' **αἰθέριος** **Δῖνος**.

[380b] [Στρεψιάδης]: **Δῖνος**; τουτί μ' **ἐλελήθειν**,

[381] ὁ **Ζεὺς** οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ **Δῖνος** νυνὶ **βασιλεύων**.

[382] ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ **πατάγου** καὶ τῆς **βροντῆς** μ' **ἐδίδαξας**.

[383] [Σωκράτης]: οὐκ ἤκουσάς μου τὰς **Νεφέλας** **ὔδατος** **μεστὰς** ὅτι **φημὶ**

[384] **ἐμπιπτούσας** εἰς ἀλλήλας **παταγεῖν** διὰ τὴν **πυκνότητα**;

[385] [Στρεψιάδης]: **φέρει** τουτὶ τῷ **χρῆ** **πιστεύειν**;

[385b] [Σωκράτης]: ἀπὸ σαυτοῦ 'γὼ σε **διδάξω**.

[386] ἤδη **ζωμοῦ** **Παναθηναίους** **ἐμπλησθεῖς** εἴτ' **ἐταράχθης**

[387] τὴν **γαστέρα**, καὶ **κλόνος** ἐξαίφνης αὐτὴν **διεκροκορύγησεν**;

[388] [Στρεψιάδης]: νῆ τὸν **Ἀπόλλω** καὶ **δεινὰ** **ποιεῖ** γ' εὐθύς μοι, καὶ **τετάρρακται**

[389] **χῶσπερ** **βροντῇ** τὸ **ζωμίδιον** **παταγεῖ** καὶ **δεινὰ** **κέκραγεν**·

[390] ἀτρέμας πρῶτον **παππᾶξ** **παππᾶξ**, **κᾶπειτ'** **ἐπάγει** **παπαπαππᾶξ**,

[391] **χῶταν** **χέζω**, **κομιδῇ** **βροντᾷ** **παπαπαππᾶξ** ὥσπερ **ἐκεῖναι**.

[392] [Σωκράτης]: **σκέψαι** τοῖνυν ἀπὸ **γαστριδίου** **τυννουτουὶ** οἷα **πέπορδας**·

[393] τὸν δ' **Ἄερα** τόνδ' **ὄντ'** **ἀπέραντον** πῶς οὐκ **εἰκὸς** **μέγα** **βροντᾶν**;

[394] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν **βροντῇ** καὶ **πορδῇ** **ὁμοίω**.

[395] ἀλλ' ὁ **κεραυνὸς** πόθεν αὖ **φέρεται** **λάμπων** **πυρί**, τοῦτο **δίδαξον**,

[396] καὶ **καταφρύγει** **βάλλων** ἡμᾶς, τοὺς δὲ **ζῶντας** **περιφλύει**;

[397] τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ **Ζεὺς** ἵησ' ἐπὶ τοὺς **ἐπιόρκους**.

[398] [Σωκράτης]: καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε,
[399] εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν
[400] οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἶς' ἐπίορκοι·
[401] ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνέων
[402] καὶ τὰς δρυῖς τὰς μεγάλας· τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δρυῖς γ' ἐπιорκεῖ.
[403] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γὰρ ἔστιν δῆθ' ὁ κεραυνός;
[404] [Σωκράτης]: ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλησθῇ,
[405] ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κᾶπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
[406] ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
[407] ὑπὸ τοῦ ροίβδου καὶ τῆς ρύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων.
[408] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν
[409] ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾶτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·
[410] ἢ δ' ἄρ' ἐφυσᾷτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτῷ
[411] τῷφθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.
[412] [Χορός]: ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
[413] ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλήσι γενήσῃ,
[414] εἰ μνήμων εἴ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
[415] ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μῆθ' ἔστως μήτε βαδίζων,
[416] μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν μῆτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
[417] οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
[418] καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
[419] νικᾶν πράττων καὶ βουλευῶν καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
[420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐνεκά γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
[421] καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείννου,
[422] ἀμέλει θαρρῶν οὐνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
[423] [Σωκράτης]: ἄλλο τι δῆτ' οὐν νομεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
[424] τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;
[425] [Στρεψιάδης]: οὐδ' ἂν διαλεχθεῖην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις οὐδ' ἂν ἀπαντῶν·
[426] οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
[427] [Χορός]: λέγε νυν ἡμῖν ὃ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
[428] ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
[429] [Στρεψιάδης]: ὦ δέσποιναι δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν,
[430] τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
[431] [Χορός]: ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπὸν γ' ἀπὸ τουδὶ
[432] ἐν τῷ δῆμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
[433] [Στρεψιάδης]: μὴ μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
[434] ἀλλ' ὅς' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
[435] [Χορός]: τεύξει τοίνυν ὦν ἱμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
[436] ἀλλὰ σεαυτὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν.
[437] [Στρεψιάδης]: δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἢ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
[438] διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον ὃς μ' ἐπέτριπεν.
[439] νῦν οὖν ἀτεχνῶς ὃ τι βούλονται
[440] τουτὶ τούμῳ σῶμ' αὐτοῖσιν
[441] παρέχω, τύπτειν πεινῇν διψῇν
[442] αὐχμεῖν ῥιγῶν ἄσκον δείρειν,
[443] εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
[444] τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω
[445] θρασὺς εὐγλωττος τολμηρὸς ἴτης
[446] βδελυρὸς ψευδῶν συγκολλητῆς
[447] εὐρησιεπὴς περίτριμμα δικῶν
[448] κύρβις κρόταλον κίναδος τρύμη
[449] μάσθλης εἴρων γλοιὸς ἀλαζῶν

[450] κέντρων μιὰρὸς στρόφις ἀργαλέος
[451] ματιολοιχός·
[452] ταῦτ' εἴ με καλοῦς' ἀπαντῶντες,
[453] δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήζουσιν,
[454] κεῖ βούλονται
[455] νῆ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν
[456] τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Lyrik

[457] [Χορός]: λῆμα μὲν πάρεστι τῷδ' γ'
[458] οὐκ ἄτολμον ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὥς
[459] ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
[460] ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.
[461] [Στρεψιάδης]: τί πείσομαι;
[462] [Χορός]: τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
[463] ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.
[465] [Στρεψιάδης]: ἄρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγώ ποτ'
[467] ὄψομαι;
[467b] [Χορός]: ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
[470] βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
[471] πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,
[475] ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.

Anapäste

[476] [Χορός]: ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτεν ὅ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
[477] καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

Episode

[478] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
[479] ἵν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
[480] ἦδη 'πὶ τούτοις πρὸς σέ καινὰς προσφέρω.
[481] [Στρεψιάδης]: τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
[482] [Σωκράτης]: οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
[483] ἢ μνημονικὸς εἶ;
[483b] [Στρεψιάδης]: δύο τρόπω νῆ τὸν Δία·
[484] ἦν μὲν γὰρ ὀφείληται τί μοι, μνήμων πάνυ·
[485] ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
[486] [Σωκράτης]: ἔνεστι δῆτα μανθάνειν ἐν τῇ φύσει;
[487] [Στρεψιάδης]: λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
[488] [Σωκράτης]: πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;
[488b] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει καλῶς.
[489] [Σωκράτης]: ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλλω σοι σοφὸν
[490] περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
[491] [Στρεψιάδης]: τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
[492] [Σωκράτης]: ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος.
[493] δέδοικά σ' ὧ πρεσβῦτα μὴ πληγῶν δέει.
[494] φέρ' ἴδω τί δρᾷς, ἦν τίς σε τύπτει;
[494b] [Στρεψιάδης]: τύπτομαι,
[495] ἔπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
[496] εἴτ' αὖθις ἀκαρῇ διαλιπὼν δικάζομαι.

[497] [Σωκράτης]: ἴθι νυν κατάθου θοίματιον.
 [497b] [Στρεψιάδης]: ἡδίκηκά τι;
 [498] [Σωκράτης]: οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
 [499] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
 [500] [Σωκράτης]: κατάθου. τί ληρεῖς;
 [500b] [Στρεψιάδης]: εἰπὲ δὴ νύν μοι·
 [500c] [Σωκράτης]: τὸ τί;
 [501] [Στρεψιάδης]: ἦν ἐπιμελὴς ᾧ καὶ προθύμως μανθάνω,
 [502] τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφορῆς γενήσομαι;
 [503] [Σωκράτης]: οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
 [504] [Στρεψιάδης]: οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθνής γενήσομαι.
 [505] [Σωκράτης]: οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ
 [506] ἀνύσας τι δευρὶ θᾶπτον;
 [506b] [Στρεψιάδης]: ἐς τὴν χεῖρ νυν
 [507] δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὥς δέδοικ' ἐγὼ
 [508] εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τροφώνιου.
 [509] [Σωκράτης]: χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Parabasis

Vorspiel

[510] [Χορός]: ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
 [511] οὔνεκα ταύτης.
 [512] εὐτυχία γένοιτο τάνθρωπῳ,
 [513] ὅτι προήκων
 [514] ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
 [515] νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ
 [516] πράγμασιν χρωτίζεται
 [517] καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Parabasis

[518] [Χορός]: ᾧ θεώμενοι κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
 [519] τάληθῇ νῆ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
 [520] οὔτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός,
 [521] ὥς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς
 [522] καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
 [523] πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι
 [524] ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
 [525] ἡττηθεῖς οὐκ ἄξιός ὢν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
 [526] τοῖς σοφοῖς, ὧν οὔνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
 [527] ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν προδῶσω τοὺς δεξιούς.
 [528] ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,
 [529] ὁ σώφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἡκουσάτην,
 [530] κάγῳ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κοῦκ ἐξῆν πῶ μοι τεκεῖν,
 [531] ἐξέθηκα, παῖς δ' ἐτέρᾳ τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 [532] ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κάπαιδεύσατε·
 [533] ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὄρκια.
 [534] νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία
 [535] ζητοῦσ' ἦλθ', ἣν που ὑπὶ τύχῃ θεαταῖς οὔτω σοφοῖς·
 [536] γινώσκεται γάρ, ἥνπερ ἴδῃ, τᾶδε λφοῦ τὸν βόστρυχον.

[537] ὥς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρῶτα μὲν
[538] οὐδὲν ἤλθε ῥαψαμένη σκυτίον καθειμένον
[539] ἔρυθρον ἐξ ἄκρου παχύ, τοῖς παιδίοις ἴν' ἢ γέλως·
[540] οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' εἴλκυσεν,
[541] οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τᾶπη τῇ βακτηρίᾳ
[542] τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
[543] οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοῦ ἰοῦ βοᾷ,
[544] ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
[545] κάγῳ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὦν ποιητῆς οὐ κομῶ,
[546] οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔξαπατᾶν δις καὶ τρίς ταῦτ' εἰσάγων,
[547] ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
[548] οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιὰς·
[549] ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
[550] κοῦκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμπεδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.
[551] οὔτοι δ', ὥς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
[552] τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
[553] Εὐπολὶς μὲν τὸν Μαρικᾶν πρῶτιστον παρείλκυσεν
[554] ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακὸς κακῶς,
[555] προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃ τοῦ κόρδακος οὐνεχ', ἦν
[556] Φρόνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἥσθιεν.
[557] εἴθ' Ἑρμιππος αὐθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον,
[558] ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
[559] τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγγέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
[560] ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
[561] ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνεσθ' εὐρήμασιν,
[562] ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

Strophe

[563] [Χορός]: ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
[564] Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
[565] πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
[566] τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
[567] γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
[568] καὶ μεγαλῶνυμον ἡμέτερον πατέρ'
[570] Αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων·
[571] τόν θ' ἵππωνώμαν, ὃς ὑπερλάμπροις
[572] ἄκτῖσιν κατέχει
[573] γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς
[574] ἐν θνητοῖσι τε δαίμων.

Epirrhema

[575] [Χορός]: ὦ σοφώτατοι θεαταὶ δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
[576] ἡδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
[577] πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
[578] δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
[579] αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἢ τις ἔξοδος
[580] μηδεὶν ξὺν νῶ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.
[581] εἴτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βурсοδέψην Παφλαγόνα
[582] ἡνίχ' ἠρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρὺς συνήγομεν
[583] κάποιοῦμεν δεινὰ, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
[584] ἢ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς, ὁ δ' ἥλιος

[585] τὴν **θρυαλλίδ'** εἰς ἑαυτὸν εὐθέως **ξυνελκύσας**
[586] οὐ **φανεῖν** ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ **στρατηγήσει** **Κλέων**.
[587] ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. **φασὶ** γὰρ **δυσβουλίαν**
[588] τῇδε τῇ **πόλει** **προσεῖναι**, ταῦτα μέντοι τοὺς **θεοὺς**
[589] ἄττ' ἂν ὑμεῖς **ἐξαμάρτητ'** ἐπὶ τὸ **βέλτιον** τρέπειν.
[590] ὥς δὲ καὶ τοῦτο **ξυνοίσει** **ῥαδίως** **διδάξομεν**.
[591] ἦν **Κλέωνα** τὸν **λάρων** **δώρων** **ἐλόντες** καὶ **κλοπῆς**
[592] εἴτα **φιμώσητε** τούτου τῷ **ξύλῳ** τὸν **αὐχένα**,
[593] αὐθις ἐς **τάρχαῖον** ὑμῖν, εἴ τι **κάξημάρτετε**,
[594] ἐπὶ τὸ **βέλτιον** τὸ **πράγμα** τῇ **πόλει** **συνοίσεται**.

Antistrophe

[595] [Χορός]: ἀμφί μοι αὖτε **Φοῖβ'** ἄναξ
[596] **Δήλιε** **Κυνθίαν** ἔχων
[597] **ὑψικέρατα** **πέτραν**,
[598] ἥ τ' Ἐφέσου **μάκαιρα** **πάγχρυσον** ἔχεις
[600] **οἶκον** ἐν ᾧ **κόραι** σε **Λυδῶν** **μεγάλως** **σέβουσιν**,
[601] ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα **θεὸς**
[602] **αἰγίδος** **ἡνίοχος** **πολιοῦχος** **Ἀθάνα**,
[603] **Παρνασσίαν** θ' ὅς **κατέχων**
[604] **πέτραν** σὺν **πεύκαις** **σελαγεῖ**
[605] **Βάκχαις** **Δελφίσιν** ἐμπρέπων,
[606] **κωμαστής** **Διόνυσος**.

Antepirrhema

[607] [Χορός]: ἡνίχ' ἡμεῖς **δεῦρ'** ἀφορμᾶσθαι **παρεσκευάσμεθα**,
[608] ἡ **σελήνη** **συντυχοῦσ'** ἡμῖν ἐπέστειλεν **φράσαι**,
[609] **πρῶτα** μὲν **χαίρειν** **Ἀθηναίοισι** καὶ τοῖς **ξυμμάχοις**.
[610] εἴτα **θυμαίνειν** ἔφασκε· **δεινὰ** γὰρ **πεπονθέναι**
[611] **ὠφελουῖσ'** ὑμᾶς **ἅπαντας** οὐ **λόγοις** ἀλλ' ἐμφανῶς.
[612] **πρῶτα** μὲν τοῦ **μηνὸς** ἐς **δᾶδ'** οὐκ **ἔλαττον** ἢ **δραχμήν**,
[613] ὥστε καὶ **λέγειν** **ἅπαντας** **ἐξιόντας** **ἐσπέρας**,
[614] **μὴ** **πρίη** **παῖ** **δᾶδ'**, ἐπειδὴ **φῶς** **σεληναίας** **καλόν**.
[615] **ἄλλα** τ' εὖ **δραῖν** **φησιν**, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς **ἡμέρας**
[616] οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω **κυδοιδοπαῖν**.
[617] ὥστ' ἀπειλεῖν **φησιν** αὐτῇ τοὺς **θεοὺς** ἐκάστοτε
[618] ἡνίκ' ἂν **ψευσθῶσι** **δείπνου** **κάπίωσιν** οἴκαδε,
[619] τῆς **ἐορτῆς** **μὴ** **τυχόντες** κατὰ **λόγον** τῶν **ἡμερῶν**.
[620] **κᾶθ'** ὅταν **θύειν** **δέη**, **στρεβλοῦτε** καὶ **δικάζετε**.
[621] **πολλάκις** δ' ἡμῶν **ἀγόντων** τῶν **θεῶν** **ἀπαστίαν**,
[622] ἡνίκ' ἂν **πενθῶμεν** ἢ τὸν **Μέμνον'** ἢ **Σαρπηδόνα**,
[623] **σπένδεθ'** ὑμεῖς καὶ **γελαῖτ'**. ἀνθ' ὧν **λαχῶν** Ὑπέρβολος
[624] τῆτες **ἱερομνημονεῖν**, **κάπειθ'** ὑφ' ἡμῶν τῶν **θεῶν**
[625] τὸν **στέφανον** ἀφηρέθη· **μᾶλλον** γὰρ οὕτως εἴσεται
[626] κατὰ **σελήνην** ὥς ἄγειν **χρῆ** τοῦ **βίου** τὰς **ἡμέρας**.

Lyrische Szene

- [627] [Σωκράτης]: μὰ τὴν Ἀναπνοὴν μὰ τὸ Χάος μὰ τὸν Ἀέρα
[628] οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
[629] οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσιμονα·
[630] ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων
[631] ταῦτ' ἐπιέλλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
[632] αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
[633] ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;
[634] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἔῴσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
[635] [Σωκράτης]: ἀνύσας τι κατάθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.
[635b] [Στρεψιάδης]: ἰδοῦ.
[636] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
[637] ὦν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
[638] πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν;
[639] [Στρεψιάδης]: περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε
[640] ὑπ' ἀλφитаμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.
[641] [Σωκράτης]: οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὃ τι κάλλιστον μέτρον
[642] ἤγει· πότερα τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
[643] [Στρεψιάδης]: ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἤμικτέου.
[644] [Σωκράτης]: οὐδὲν λέγεις ὠνθρωπε.
[644b] [Στρεψιάδης]: περίδου νυν ἔμοί,
[645] εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἤμικτέον.
[646] [Σωκράτης]: ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
[647] ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
[648] [Στρεψιάδης]: τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τᾶλφिता;
[649] [Σωκράτης]: πρῶτον μὲν εἶναι κομπῶν ἐν συνουσίᾳ,
[650] ἐπαίονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν
[651] κατ' ἐνόπλιον, χῳποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
[652] [Στρεψιάδης]: κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δί', ἀλλ' οἶδ'·
[652b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δῆ.
[653] [Στρεψιάδης]: τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
[654] πρὸ τοῦ μέν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὐτοσί.
[655] [Σωκράτης]: ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός.
[655b] [Στρεψιάδης]: οὐ γὰρ ὦζυρὲ
[656] τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.
[656b] [Σωκράτης]: τί δαί;
[657] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
[658] [Σωκράτης]: ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
[659] τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
[660] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τᾶρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι·
[661] κριὸς τράγος ταῦρος κύων ἀλεκτρυών.
[662] [Σωκράτης]: ὀρᾷς ὃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
[663] ἀλεκτρυόνα κατὰ ταῦτό καὶ τὸν ἄρρενα.
[664] [Στρεψιάδης]: πῶς δὴ φέρ';
[664b] [Σωκράτης]: ὅπως; ἀλεκτρυὼν κάλεκτρυών.
[665] [Στρεψιάδης]: νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
[666] [Σωκράτης]: ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
[667] [Στρεψιάδης]: ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νῆ τὸν Ἀέρα·
[668] ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
[669] διαλφितῶσά σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
[670] [Σωκράτης]: ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον

[671] ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὔσαν.
 [671b] [Στρεψιάδης]: τῷ τρόπῳ
 [672] ἄρρενα καλῶ ἔγω κάρδοπον;
 [672b] [Σωκράτης]: μάλιστά γε,
 [673] ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον.
 [673b] [Στρεψιάδης]: πῶς δὴ; φράσον.
 [674] [Σωκράτης]: αὐτὸν δύνатаί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
 [675] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὠγάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
 [676] ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἂν ἐμάττετο.
 [677] ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν;
 [677b] [Σωκράτης]: ὅπως;
 [678] τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
 [679] [Στρεψιάδης]: τὴν καρδόπην θήλειαν;
 [679b] [Σωκράτης]: ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
 [680] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.
 [681] [Σωκράτης]: ἔτι δὴ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
 [682] ἅττ' ἄρρεν' ἐστίν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
 [683] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν.
 [683b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δὴ.
 [684] [Στρεψιάδης]: Λύσιλλα Φίλιννα Κλειταγόρα Δημητρία.
 [685] [Σωκράτης]: ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων;
 [685b] [Στρεψιάδης]: μυρία.
 [686] Φιλόξενος Μελησίας Ἀμυνίας.
 [687] [Σωκράτης]: ἀλλ' ὦ πόνηρε ταῦτά γ' ἐστ' οὐκ ἄρρενα.
 [688] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστιν;
 [688b] [Σωκράτης]: οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 [689] πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνία;
 [690] [Στρεψιάδης]: ὅπως ἄν; ὠδί, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυνία.
 [691] [Σωκράτης]: ὄρᾳ; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
 [692] [Στρεψιάδης]: οὐκ οὐν δικαίως ἦτις οὐ στρατεύεται;
 [693] ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
 [694] [Σωκράτης]: οὐδὲν μὰ Δί' ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ —
 [694b] [Στρεψιάδης]: τί δρῶ;
 [695] [Σωκράτης]: ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
 [696] [Στρεψιάδης]: μὴ δῆθ' ἵκετεύω σ' ἐνγεταῦθ'. ἀλλ' εἴ γε χρή,
 [697] χαμαί μ' ἕασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
 [698] [Σωκράτης]: οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.
 [698b] [Στρεψιάδης]: κακοδαίμων ἐγώ,
 [699] οἷαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

Strophe

[700] [Χορός]: φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει πάντα τρόπον τε σαυτὸν
 [701] στρόβει πυκνώσας.
 [702] ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,
 [703] ἐπ' ἄλλο πῆδα
 [705] νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὁμμάτων.
 [706] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Iamben

- [707] [Στρεψιάδης]: ἄτταταῖ ἄτταταῖ.
[708] [Χορός]: τί πάσχεις; τί κάμνεις;
[709] [Στρεψιάδης]: ἀπόλλυμαι δέιλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
[710] δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,
[711] καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν
[712] καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν
[713] καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν
[714] καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,
[715] καί μ' ἀπολοῦσιν.
[716] [Χορός]: μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.
[717] [Στρεψιάδης]: καὶ πῶς; ὅτε μου
[718] φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
[719] φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐμβάς·
[720] καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
[721] φρουρᾶς ἔδων
[722] ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.
[723] [Σωκράτης]: οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;
[723b] [Στρεψιάδης]: ἐγώ;
[724] νῆ τὸν Ποσειδῶ.
[724b] [Σωκράτης]: καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;
[725] [Στρεψιάδης]: ὑπὸ τῶν κόρων εἴ μου τι περιλειφθήσεται.
[726] [Σωκράτης]: ἀπολεῖ κάκιστ'.
[726b] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὤγάθ' ἀπόλλωλ' ἀρτίως.
[727] [Σωκράτης]: οὐ μαλθακιστέ' ἀλλὰ περικαλυπτέα.
[728] ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
[729] κάπαιόλημ'.
[729b] [Στρεψιάδης]: οἴμοι τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλαι
[730] ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;
[731] [Σωκράτης]: φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὃ τι ὄρᾳ τουτονί.
[732] οὗτος καθεύδεις;
[732b] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
[733] [Σωκράτης]: ἔχεις τι;
[733b] [Στρεψιάδης]: μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'.
[733c] [Σωκράτης]: οὐδὲν πάνυ;
[734] [Στρεψιάδης]: οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
[735] [Σωκράτης]: οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;
[736] [Στρεψιάδης]: περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ᾧ Σώκρατες.
[737] [Σωκράτης]: αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.
[738] [Στρεψιάδης]: ἀκήκοας μυριάκις ἀγὼ βούλομαι,
[739] περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
[740] [Σωκράτης]: ἴθι νῦν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
[741] λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
[742] ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν.
[742b] [Στρεψιάδης]: οἴμοι τάλας.
[743] [Σωκράτης]: ἔχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,
[744] ἀφεῖς ἄπελθε, καὶ κατὰ τὴν γνώμην πάλιν
[745] κίνησον αὐθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
[746] [Στρεψιάδης]: ᾧ Σωκρατίδιον φίλτατον.
[746b] [Σωκράτης]: τί ᾧ γέρον;
[747] [Στρεψιάδης]: ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.

[748] [Σωκράτης]: ἐπίδειξον αὐτήν.

[748b] [Στρεψιάδης]: εἰπὲ δὴ νύν μοι —

[748c] [Σωκράτης]: τὸ τί;

[749] [Στρεψιάδης]: γυναιῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν

[750] καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὴ

[751] αὐτὴν καθεῖρξαίμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,

[752] ὥσπερ κάτοπτρον, κᾶτα τηροίην ἔχων —

[753] [Σωκράτης]: τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ';

[753b] [Στρεψιάδης]: ὅ τι;

[754] εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,

[755] οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους.

[755b] [Σωκράτης]: ὅτι; τί δὴ;

[756] [Στρεψιάδης]: ὅτι κατὰ μῆνα τὰ γύριον δανεῖζεται.

[757] [Σωκράτης]: εὖ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.

[758] εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,

[760] ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσαιας εἰπέ μοι.

[761] [Στρεψιάδης]: ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.

[762] [Σωκράτης]: μὴ νυν περὶ σαυτὸν εἴλλε τὴν γνώμην ἀεί,

[763] ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἄερα

[764] λινόδετον ὥσπερ μηλολόνην τοῦ ποδός.

[765] [Στρεψιάδης]: ἡῦρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,

[766] ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἔμοί.

[766b] [Σωκράτης]: ποίαν τινά;

[767] [Στρεψιάδης]: ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον

[768] ταύτην ἐόρακας τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,

[769] ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι;

[769b] [Σωκράτης]: τὴν ὕαλον λέγεις;

[770] [Στρεψιάδης]: ἔγωγε. φέρε τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν,

[770a] ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,

[771] ἀπωτέρω στὰς ὥδε πρὸς τὸν ἥλιον

[772] τὰ γράμματ' ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

[773] [Σωκράτης]: σοφῶς γε νῆ τὰς Χάριτας.

[773b] [Στρεψιάδης]: οἴμ' ὥς ἥδομαι

[774] ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

[775] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον.

[775b] [Στρεψιάδης]: τὸ τί;

[776] [Σωκράτης]: ὅπως ἀποστρέψαι' ἂν ἀντιδικῶν δίκην

[777] μέλλων ὀφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων.

[778] [Στρεψιάδης]: φαυλότατα καὶ ῥᾶσ'.

[778b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δὴ.

[778c] [Στρεψιάδης]: καὶ δὴ λέγω.

[779] εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,

[780] πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.

[781] [Σωκράτης]: οὐδὲν λέγεις.

[781b] [Στρεψιάδης]: νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ

[782] οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεώτος εἰσάξει δίκην.

[783] [Σωκράτης]: ὕλαϊς· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδάξαίμ' ἂν σ' ἔτι.

[784] [Στρεψιάδης]: ὅτι; τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὦ Σώκρατες.

[785] [Σωκράτης]: ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἅττ' ἂν καὶ μάθης·

[786] ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.

[787] [Στρεψιάδης]: φέρ' ἴδω τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

[788] τίς ἦν ἐν ἧ' ἡματτόμεθα μέντοι τᾶλφίτα;

[789] οἶμοι τίς ἦν;
 [789b] [Σωκράτης]: οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
 [790] ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
 [791] [Στρεψιάδης]: οἶμοι τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
 [792] ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
 [793] ἀλλ' ὦ Νεφέλαι χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
 [794] [Χορός]: ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
 [795] εἴ σοί τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
 [796] πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
 [797] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλὸς τε κάγαθός·
 [798] ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
 [799] [Χορός]: σὺ δ' ἐπιτρέπεις;
 [799b] [Στρεψιάδης]: εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
 [800] κᾶστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
 [801] ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ 'θέλη,
 [802] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ κ' τῆς οἰκίας.
 [803] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

Antistrophe

[804] [Χορός]: ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξων
 [805] μόνας θεῶν; ὥς
 [806] ἔτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν
 [807] ὅσ' ἂν κελεύῃς.
 [810] σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερώς ἐπηρμένου
 [811] γνοὺς ἀπολάψεις ὃ τι πλεῖστον δύνασαι,
 [812] ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρῳ τρέπεσθαι.

Iamben

[814] [Στρεψιάδης]: οὗτοι μὰ τὴν Ὀμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·
 [815] ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.
 [816] [Φειδιππίδης]: ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ;
 [817] οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
 [818] [Στρεψιάδης]: ἰδοὺ γ' ἰδοὺ, Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας,
 [819] τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
 [820] [Φειδιππίδης]: τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτερόν;
 [820b] [Στρεψιάδης]: ἐνθυμούμενος
 [821] ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκῶς.
 [822] ὅμως γε μὴν πρόσσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,
 [823] καὶ σοι φράσω τι πράγμ' ὃ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
 [824] ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
 [825] [Φειδιππίδης]: ἰδοὺ· τί ἔστιν;
 [825b] [Στρεψιάδης]: ὦμοσας νυνὶ Δία.
 [826] [Φειδιππίδης]: ἔγωγ'·
 [826b] [Στρεψιάδης]: ὀρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
 [827] οὐκ ἔστιν ὦ Φειδιππίδη Ζεύς.
 [827b] [Φειδιππίδης]: ἀλλὰ τίς;
 [828] [Στρεψιάδης]: Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακῶς.
 [829] [Φειδιππίδης]: αἰβοῖ τί ληρεῖς;
 [829b] [Στρεψιάδης]: ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
 [830] [Φειδιππίδης]: τίς φησι ταῦτα;
 [830b] [Στρεψιάδης]: Σωκράτης ὁ Μήλιος

[831] καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἵχνη.
 [832] [Φειδιππίδης]: σὺ δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
 [833] ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν;
 [833b] [Στρεψιάδης]: εὐστόμει
 [834] καὶ μηδὲν εἴπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς
 [835] καὶ νοῦν ἔχοντας· ὦν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
 [836] ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο,
 [837] οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
 [838] ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
 [839] ἀλλ' ὥς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
 [840] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
 [841] [Στρεψιάδης]: ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
 [842] γνῶσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
 [843] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
 [844] [Φειδιππίδης]: οἴμοι τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
 [845] πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,
 [846] ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
 [847] [Στρεψιάδης]: φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τί ὀνομάζεις; εἰπέ μοι.
 [848] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόνα.
 [848b] [Στρεψιάδης]: καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
 [849] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόν'.
 [849b] [Στρεψιάδης]: ἄμφω ταυτό; καταγέλαστος εἶ.
 [850] μή νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
 [851] ἀλεκτρύαιναν τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
 [852] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
 [853] εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
 [854] [Στρεψιάδης]: χᾶτερά γε πόλλ'. ἀλλ' ὃ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
 [855] ἐπελανθανόμεν ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
 [856] [Φειδιππίδης]: διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας;
 [857] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
 [858] [Φειδιππίδης]: τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας ὠνόητε σύ;
 [859] [Στρεψιάδης]: ὥσπερ Περικλέης ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
 [860] ἀλλ' ἴθι βάδιζ', ἴωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ
 [861] πιθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγὼ τοί ποτε,
 [862] οἶδ', ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
 [863] ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν,
 [864] τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
 [865] [Φειδιππίδης]: ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
 [866] [Στρεψιάδης]: εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ᾧ Σώκρατες,
 [867] ἔξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ
 [868] ἄκοντ' ἀναπείσας.
 [868b] [Σωκράτης]: νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
 [869] καὶ τῶν κρεμαθῶν οὕπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.
 [870] [Φειδιππίδης]: αὐτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
 [871] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
 [872] [Σωκράτης]: ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ἐφθέγγατο
 [873] καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρυηκόσιν.
 [874] πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης
 [875] ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
 [876] καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
 [877] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
 [878] εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὅν τυννουτονὶ

[879] ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,
[880] ἀμαξίδας τε σκυτίνας ἡργάζετο,
[881] κὰκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
[882] ὅπως δ' ἐκείνῳ τῷ λόγῳ μαθήσεται,
[883] τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα,
[884] ὃς τᾶδ' ἱκανὰ λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
[885] ἔαν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
[886] [Σωκράτης]: αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιιν.
[887] ἐγὼ δ' ἀπέσομαι.
[887b] [Στρεψιάδης]: τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
[888] πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.
[888a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Agon

Proagon

[889] [Δίκαιος Λόγος]: χώρει δευρί, δεῖξον σαυτὸν
[890] τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὢν.
[891] [Ἄδικος Λόγος]: ἴθ' ὅποι χρήξεις. πολὺ γὰρ μάλλον 'ς
[892] ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
[893] [Δίκαιος Λόγος]: ἀπολεῖς σύ; τίς ὢν;
[893b] [Ἄδικος Λόγος]: λόγος.
[893c] [Δίκαιος Λόγος]: ἥττων γ' ὢν.
[894] [Ἄδικος Λόγος]: ἀλλὰ σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω
[895] φάσκοντ' εἶναι.
[895b] [Δίκαιος Λόγος]: τί σοφὸν ποιῶν;
[896] [Ἄδικος Λόγος]: γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
[897] [Δίκαιος Λόγος]: ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσί
[898] τοὺς ἀνοήτους.
[899] [Ἄδικος Λόγος]: οὐκ, ἀλλὰ σοφούς.
[899b] [Δίκαιος Λόγος]: ἀπολῶ σε κακῶς.
[900] [Ἄδικος Λόγος]: εἰπέ τί ποιῶν;
[900b] [Δίκαιος Λόγος]: τὰ δίκαια λέγων.
[901] [Ἄδικος Λόγος]: ἀλλ' ἀνατρέψω γ' αὐτ' ἀντιλέγων·
[902] οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.
[903] [Δίκαιος Λόγος]: οὐκ εἶναι φῆς;
[903b] [Ἄδικος Λόγος]: φέρε γὰρ ποῦ 'στιν;
[904] [Δίκαιος Λόγος]: παρὰ τοῖσι θεοῖς.
[904a] [Ἄδικος Λόγος]: πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
[905] οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
[906] δήσας;
[906b] [Δίκαιος Λόγος]: αἰβοῖ τουτὶ καὶ δὴ
[907] χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
[908] [Ἄδικος Λόγος]: τυφογέρων εἴ κανάρμοστος.
[909] [Δίκαιος Λόγος]: καταπύγων εἴ καναίσχυντος.
[910] [Ἄδικος Λόγος]: ῥόδα μ' εἴρηκας.
[910b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ βωμολόχος.
[911] [Ἄδικος Λόγος]: κρίνεισι στεφανοῖς.
[911b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ πατραλοίας.
[912] [Ἄδικος Λόγος]: χρυσῶ πάττων μ' οὐ γινώσκεις.
[913] [Δίκαιος Λόγος]: οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.

[914] [Ἄδικος Λόγος]: νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.

[915] [Δίκαιος Λόγος]: θρασὺς εἶ πολλοῦ.

[915b] [Ἄδικος Λόγος]: σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.

[916] [Δίκαιος Λόγος]: διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν

[917] οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·

[918] καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίους

[919] οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

[920] [Ἄδικος Λόγος]: αὐχμεῖς αἰσχυρῶς.

[920b] [Δίκαιος Λόγος]: σὺ δέ γ' εὖ πράττεεις.

[921] καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχενες,

[922] Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,

[923] ἐκ πηριδίου

[924] γνῶμας τρώγων Πανδελετείους.

[925] [Ἄδικος Λόγος]: ὦμοι σοφίας —

[925b] [Δίκαιος Λόγος]: ὦμοι μανίας —

[926] [Ἄδικος Λόγος]: ἦς ἐμνήσθης —

[927] [Δίκαιος Λόγος]: τῆς σῆς, πόλεώς θ' ἦτις σε τρέφει

[928] λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.

[929] [Ἄδικος Λόγος]: οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὦν.

[930] [Δίκαιος Λόγος]: εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρή

[931] καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.

[932] [Ἄδικος Λόγος]: δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.

[933] [Δίκαιος Λόγος]: κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἣν ἐπιβάλλης.

[934] [Χορός]: παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.

[935] ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους

[936] ἅττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν

[937] παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν

[938] ἀντιλεγόντων κρίνας φοιτᾷ.

[939] [Δίκαιος Λόγος]: δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω.

[939b] [Ἄδικος Λόγος]: κἄγω γ' ἐθέλω.

[940] [Χορός]: φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;

[941] [Ἄδικος Λόγος]: τούτῳ δώσω·

[942] κἄτ' ἐκ τούτων ὦν ἂν λέξη

[943] ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν

[944] καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.

[945] τὸ τελευταῖον δ', ἣν ἀναγρύζη,

[946] τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τῷ φθαλμῷ

[947] κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν

[948] ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

Strophe

[949] [Χορός]: νῦν δείξετον τῷ πισύνῳ τοῖς περιδεξίοισι

[950] λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,

[951] ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.

[955] νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,

[956] ἦς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

Katakeleusmos

[959] [Χορός]: ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
[960] ῥῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

Epirrhema

[961] [Δίκαιος Λόγος]: λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,
[962] ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.
[963] πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
[964] εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
[965] τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἄθρόους, κεῖ κριμνώδη καταναίφοι.
[966] εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾄσμι' ἐδίδασκεν τῷ μηρῷ μὴ ξυνέχοντας,
[967] ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,
[968] ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
[969] εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειεν τινα καμπήν,
[970] οἴας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρύνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
[971] ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
[972] ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
[973] τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνέξ·
[975] εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον συμψῆσαι, καὶ προνοεῖσθαι
[976] εἶδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
[977] ἡλείψατο δ' ἂν τοῦμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἂν, ὥστε
[978] τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·
[979] οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν
[980] αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγέων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
[981] οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν καὶ κεφάλαιον ῥαφανίδος,
[982] οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
[983] οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν τῷ πόδ' ἐναλλάξ.
[984] [Ἄδικος Λόγος]: ἀρχαῖά γε καὶ Διιπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα
[985] καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων.
[985b] [Δίκαιος Λόγος]: ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
[986] ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν.
[987] σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι·
[988] ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοῦς
[989] τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.
[990] πρὸς ταῦτ' ὦ μειράκιον θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἰροῦ·
[991] κάπιστήσῃ μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
[992] καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπητ' τίς σε φλέγεσθαι·
[993] καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσιν,
[994] καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
[995] αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τάγαλμ' ἀναπλάττειν·
[996] μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνῶς
[997] μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς·
[998] μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
[999] μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήης.
[1000] [Ἄδικος Λόγος]: εἰ ταῦτ' ὦ μειράκιον πείσει τούτῳ, νῆ τὸν Διόνυσον
[1001] τοῖς Ἰπποκράτους υἱέσιν εἴξεις καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.
[1002] [Δίκαιος Λόγος]: ἀλλ' οὖν λιπαρὸς γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
[1003] οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷάπερ οἱ νῦν,
[1004] οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου·
[1005] ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει
[1006] στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σῶφρονος ἡλικιώτου,

[1007]μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
[1008]ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπότεν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζει.

Pnigos

[1009] [Δίκαιος Λόγος]: ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγῶ φράζω,
[1010] καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν,
[1011] ἔξεις ἀεὶ
[1012] στῆθος λιπαρόν, χροῖαν λαμπράν,
[1013] ὦμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,
[1014] πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.
[1015] ἦν δ' ἅπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης,
[1016] πρῶτα μὲν ἔξεις
[1017] χροῖαν ὠχράν, ὦμους μικρούς,
[1018] στῆθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
[1019] πυγὴν μικράν, κωλὴν μεγάλην,
[1020] ψήφισμα μακρόν, καὶ σ' ἀναπεῖσει
[1020a] τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
[1021] τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·
[1022] καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
[1023] καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Antistrophe

[1024] [Χορός]: ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
[1025] ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
[1029] τεύδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ
[1030] τῶν προτέρων· πρὸς τάδε σ' ὦ κομποπρεπῇ μοῦσαν ἔχων,
[1031] δεῖ σε λέγειν τι καίνον, ὡς ηὔδοκίμηκεν ἀνήρ.

Antikatakeleusmos

[1034] [Χορός]: δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
[1035] εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.

Antepirrhemata

[1036] [Ἄδικος Λόγος]: καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμεν τὰ σπλάγχνα κάπεθύμουν
[1037] ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμασι συνταράξαι.
[1038] ἐγὼ γὰρ ἦττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
[1039] ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπενόησα
[1040] τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τάναντί' ἀντιλέξαι.
[1041] καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
[1042] αἰρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
[1043] σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ἣ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω,
[1044] ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
[1045] καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
[1046] [Δίκαιος Λόγος]: ὅτιη κάκιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
[1047] [Ἄδικος Λόγος]: ἐπίσχε· εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.
[1048] καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίς ἄνδρ' ἄριστον
[1049] ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι.
[1050] [Δίκαιος Λόγος]: ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
[1051] [Ἄδικος Λόγος]: ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;

[1052] καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;

[1052b] [Δίκαιος Λόγος]: ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα,

[1053] ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων

[1054] πλήρεις τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.

[1055] [Ἄδικος Λόγος]: εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.

[1056] εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτε' ἂν ἐποίει

[1057] τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.

[1058] ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἦν ὁδὸ μὲν

[1059] οὐ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημι.

[1060] καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι· δύο κακῶ μεγίστω.

[1061] ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἥδη

[1062] ἀγαθὰν τι γενόμενον, φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.

[1063] [Δίκαιος Λόγος]: πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβεν διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.

[1064] [Ἄδικος Λόγος]: μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.

[1065] Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ

[1066] εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.

[1067] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.

[1068] [Ἄδικος Λόγος]: κἄτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὥχεται· οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς

[1069] οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν·

[1070] γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἰ Κρόνιππος.

[1071] σκέψαι γὰρ ὧ μαιράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα

[1072] ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,

[1073] παίδων γυναικῶν κοττάβων ὄψων πότων κιχλισμῶν.

[1074] καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;

[1075] εἶεν. ἀρεῖμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.

[1076] ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κἄτ' ἐλήφθης·

[1077] ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν

[1078] χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.

[1079] μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλόους, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,

[1080] ὡς οὐδὲν ἡδίκηκας· εἴτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,

[1081] κάκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·

[1082] καίτοι σὺ θνητὸς ὦν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;

[1083] [Δίκαιος Λόγος]: τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρα τε τιλθῇ,

[1084] ἔξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;

[1085] [Ἄδικος Λόγος]: ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;

Antipnigos

[1086] [Δίκαιος Λόγος]: τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;

[1087] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;

[1088] [Δίκαιος Λόγος]: σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;

[1088b] [Ἄδικος Λόγος]: φέρε δὴ μοι φράσον·

[1089] συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;

[1090] [Δίκαιος Λόγος]: ἐξ εὐρυπρώκτων.

[1090b] [Ἄδικος Λόγος]: πείθομαι.

[1091] τί δαί; τραγωδοῦς' ἐκ τίνων;

[1092] [Δίκαιος Λόγος]: ἐξ εὐρυπρώκτων.

[1092b] [Ἄδικος Λόγος]: εὖ λέγεις.

[1093] δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;

[1094] [Δίκαιος Λόγος]: ἐξ εὐρυπρώκτων.

[1094b] [Ἄδικος Λόγος]: ἄρα δῆτ'

[1095] ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;

[1096] καὶ τῶν **θεατῶν** ὁπότεροι
[1097] **πλείους** σκόπει.
[1097b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ δὴ **σκοπῶ**.
[1098] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆθ' **ὀρᾷς**;
[1098a] [Δίκαιος Λόγος]: πολὺ **πλείονας** νῆ τοὺς **θεοὺς**
[1099] τοὺς **εὐρυπρώκτους**· τουτονὶ
[1100] γοῦν **οἶδ'** ἐγὼ κάκεινον·
[1101] καὶ τὸν **κομήτην** τουτονί.
[1101a] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆτ' **ἐρεῖς**;
[1102] [Δίκαιος Λόγος]: **ἤττημέθ'**· **ὧ** **κινούμενοι**
[1103] πρὸς τῶν **θεῶν** **δέξασθέ** μου
[1103a] **θοίμάτιον**, ὥς
[1104] **ἐξαυτομολῶ** πρὸς ὑμᾶς.

Episode

[1105] [Σωκράτης]: τί δῆτα; πότερα τοῦτον **ἀπάγεσθαι** **λαβὼν**
[1106] **βούλει** τὸν **υἰόν**, ἢ διδάσκω σοι **λέγειν**;
[1107] [Στρεψιάδης]: **δίδασκε** καὶ **κόλαζε** καὶ **μέμνησ'** ὅπως
[1108] εὔ μοι **στομῶσεις** αὐτόν, ἐπὶ μὲν **θάτερα**
[1109] οἶον **δικιδίους**, τὴν δ' **έτέραν** αὐτοῦ **γνάθον**
[1110] **στόμωσον** οἶαν ἐς τὰ **μεῖζω** **πράγματα**.
[1111] [Σωκράτης]: ἀμέλει **κομιεῖ** τοῦτον **σοφιστὴν** **δεξιόν**.
[1112] [Φειδιππίδης]: **ὠχρὸν** μὲν οὖν **οἶμαί** γε καὶ **κακοδαίμονα**.

Parabasis

Vorspiel

[1113] [Χορός]: **χωρεῖτέ** νυν. **οἶμαι** δέ σοι ταῦτα **μεταμελήσειν**.

Epirrhema

[1115] [Χορός]: τοὺς **κριτὰς** ἃ **κερδανοῦσιν**, ἦν τι τόνδε τὸν **χορὸν**
[1116] **ὠφελῶσ'** ἐκ τῶν **δικαίων**, **βουλόμεσθ'** ἡμεῖς **φράσαι**.
[1117] **πρῶτα** μὲν γάρ, ἦν **νεᾶν** **βούλησθ'** ἐν **ῶρα** τοὺς **ἀγρούς**,
[1118] **ὑσομεν** **πρώτοισιν** ὑμῖν, τοῖσι δ' **ἄλλοις** ὕστερον.
[1119] εἴτα τὸν **καρπὸν** **τεκούσας** **ἀμπέλους** φυλάξομεν,
[1120] ὥστε μήτ' **αὐχμὸν** **πιέζειν** μήτ' ἄγαν **ἐπομβρίαν**.
[1121] ἦν δ' **ἀτιμάση** τις ἡμᾶς **θνητὸς** **ὦν** **οὔσας** **θεάς**,
[1122] **προσεχέτω** τὸν **νοῦν**, πρὸς ἡμῶν οἷα **πείσεται** **κακά**,
[1123] **λαμβάνων** οὔτ' **οἶνον** οὔτ' **ἄλλ'** οὐδὲν ἐκ τοῦ **χωρίου**.
[1124] ἥνικ' ἂν γὰρ αἱ τ' **ἐλαῖαι** **βλαστάνωσ'** αἱ τ' **ἄμπελοι**,
[1125] **ἀποκεκόφονται**· **τοιαύταις** **σφενδόναις** **παιήσομεν**.
[1126] ἦν δὲ **πλινθεύοντ'** **ἴδωμεν**, **ὑσομεν** καὶ τοῦ **τέγους**
[1127] τὸν **κέραμον** αὐτοῦ **χαλάζαις** **στρογγύλαις** **συντρίψομεν**.
[1128] **κἂν** **γαμῇ** ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν **ξυγγενῶν** ἢ τῶν **φίλων**,
[1129] **ὑσομεν** τὴν **νύκτα** **πᾶσαν**· ὥστ' ἴσως **βουλήσεται**
[1130] **κἂν** ἐν **Αἰγύπτῳ** **τυχεῖν** **ὦν** μᾶλλον ἢ **κρῖναι** **κακῶς**.

Lyrische Szene

- [1131] [Στρεψιάδης]: πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
[1132] εἴθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
[1133] δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
[1134] εὐθύς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἔνη τε καὶ νέα.
[1135] πᾶς γάρ τις ὁμνὺς οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
[1136] θεῖς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν,
[1137] κάμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
[1138] ὦ δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβης,
[1139] τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες, οὐ φασὶν ποτε
[1140] οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
[1141] ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
[1142] νῦν οὖν δικάζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
[1143] εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
[1144] τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
[1145] παῖ, ἡμί, παῖ παῖ.
[1145b] [Σωκράτης]: Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
[1146] [Στρεψιάδης]: κᾶγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
[1147] χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
[1148] καὶ μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
[1149] ἐκεῖνον εἴφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
[1150] [Σωκράτης]: μεμάθηκεν.
[1150b] [Στρεψιάδης]: εὖ γ' ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.
[1151] [Σωκράτης]: ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
[1152] [Στρεψιάδης]: κεῖ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;
[1153] [Σωκράτης]: πολλῶ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.

Lyrik

- [1154] [Στρεψιάδης]: βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέρτονον
[1155] βοάν. ἰὼ κλάετ' ὦ 'βολοστάται
[1156] αὐτοί τε καὶ τάρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
[1157] οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι,
[1158] οἷος ἐμοὶ τρέφεται
[1159] τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
[1160] ἀμφήκει γλώττη λάμπων,
[1161] πρόβολος ἐμός, σωτήρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
[1162] λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν·
[1163] ὃν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
[1165] [Σωκράτης]: ὦ τέκνον ὦ παῖ ἔξελθ' οἴκων,
[1166] ἄϊε σοῦ πατρός.
[1167] ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
[1168] [Στρεψιάδης]: ὦ φίλος ὦ φίλος.
[1169] [Σωκράτης]: ἄπιθι συλλαβύν.
[1170] [Στρεψιάδης]: ἰὼ ἰὼ τέκνον, ἰὼ ἰοῦ ἰοῦ.
[1171] ὡς ἡδομαί σου πρῶτα τὴν χροάν ἰδών.
[1172] νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἴ πρῶτον ἐξαρνητικὸς
[1173] κάντιλογικός, καὶ τοῦτο τούπιχώριον
[1174] ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
[1175] ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἷδ' ὅτι·
[1176] ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος.

[1177] νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κάπῳλεσας.

Iamben

- [1178] [Φειδιππίδης]: φοβεῖ δὲ δὴ τί;
- [1178b] [Στρεψιάδης]: τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
- [1179] [Φειδιππίδης]: ἔνη γὰρ ἐστὶ καὶ νέα τις ἡμέρα;
- [1180] [Στρεψιάδης]: εἰς ἣν γε θήσῃν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
- [1181] [Φειδιππίδης]: ἀπολοῦσ' ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
- [1182] μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.
- [1183] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἂν γένοιτο;
- [1183b] [Φειδιππίδης]: πῶς γάρ; εἰ μὴ πέρ γ' ἅμα
- [1184] αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
- [1185] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν νενόμισταί γ'.
- [1185b] [Φειδιππίδης]: οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν νόμον
- [1186] ἴσασιν ὀρθῶς ὃ τι νοεῖ.
- [1186b] [Στρεψιάδης]: νοεῖ δὲ τί;
- [1187] [Φειδιππίδης]: ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
- [1188] [Στρεψιάδης]: τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.
- [1189] [Φειδιππίδης]: ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύ' ἡμέρας
- [1190] ἔθηκεν, ἔς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν,
- [1191] ἵν' αἱ θέσεις γίνοντο τῇ νομηνίᾳ.
- [1192] [Στρεψιάδης]: ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθῃ;
- [1192b] [Φειδιππίδης]: ἵν' ὦ μέλε
- [1193] παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾷ
- [1194] πρότερον ἀπαλλάττονθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μή,
- [1195] ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νομηνίᾳ.
- [1196] [Στρεψιάδης]: πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νομηνίᾳ
- [1197] ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;
- [1198] [Φειδιππίδης]: ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
- [1199] ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
- [1200] διὰ τοῦτο προὔτένθουσιν ἡμέρα μιᾷ.
- [1201] [Στρεψιάδης]: εὖ γ'· ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
- [1202] ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,
- [1203] ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
- [1204] ὥστ' εἰς ἑμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
- [1205] ἐπ' εὐτυχίαισιν ἄστέον μοῦγκώμιον.

Monodie

- [1206] [Στρεψιάδης]: μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,
- [1207] αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφός
- [1208] χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
- [1209] φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι
- [1210] χοῖοι δημόται
- [1212] ζηλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
- [1213] ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐστιᾶσαι.

Iamben

- [1214] [Πασίας]: εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρή προΐεναι;
- [1215] οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κρεῖττον εὐθὺς ἦν τότε
- [1216] ἀπερυθριάσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
- [1217] ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
- [1218] ἔλκω σε κλητεύσονται, καὶ γενήσομαι
- [1219] ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
- [1220] ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
- [1221] ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην —
- [1221b] [Στρεψιάδης]: τίς οὐτοσί;
- [1222] [Πασίας]: ἐς τὴν ἔνῃν τε καὶ νέαν.
- [1222b] [Στρεψιάδης]: μαρτύρομαι,
- [1223] ὅτι ἐς δύο εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
- [1224] [Πασίας]: τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
- [1225] τὸν ψαρὸν ἵππον.
- [1225b] [Στρεψιάδης]: ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
- [1226] ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἵππικὴν.
- [1227] [Πασίας]: καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
- [1228] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
- [1229] Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
- [1230] [Πασίας]: νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρκος εἶναι διανοεῖ;
- [1231] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
- [1232] [Πασίας]: καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς
- [1233] ἴν' ἂν κελεύσω ἄγε σε;
- [1233b] [Στρεψιάδης]: τοὺς ποίους θεούς;
- [1234] [Πασίας]: τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.
- [1234b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δία
- [1235] καὶν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὁμόσαι τριώβολον.
- [1236] [Πασίας]: ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
- [1237] [Στρεψιάδης]: ἄλσιν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί.
- [1238] [Πασίας]: οἴμ' ὥς καταγελᾷς.
- [1238b] [Στρεψιάδης]: ἔξ χοῶς χωρήσεται.
- [1239] [Πασίας]: οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
- [1240] ἐμοῦ καταπροΐξει.
- [1240b] [Στρεψιάδης]: θαυμασίως ἦσθην θεοῖς,
- [1241] καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
- [1242] [Πασίας]: ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
- [1243] ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
- [1244] ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος.
- [1244b] [Στρεψιάδης]: ἔχε νυν ἥσυχος.
- [1245] ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
- [1246] [Πασίας]: τί σοι δοκεῖ δράσειν;
- [1246b] [Μάρτυς]: ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.
- [1247] [Στρεψιάδης]: ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τάργυριον; λέγε
- [1248] τουτὶ τί ἔστι;
- [1248b] [Πασίας]: τοῦθ' ὃ τι ἐστί; κάρδοπος.
- [1249] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τάργυριον τοιοῦτος ὢν;
- [1250] οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
- [1251] ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
- [1252] [Πασίας]: οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις;
- [1252b] [Στρεψιάδης]: οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.

[1253] οὐκ οὖν ἀνύσας τι θᾶπτον ἀπολιταργιεῖς
 [1254] ἀπὸ τῆς θύρας;
 [1254b] [Πασίας]: ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
 [1255] θήσω πρυτανεῖ' ἢ μηκέτι ζῶην ἐγώ.
 [1256] [Στρεψιάδης]: καὶ προσαπολεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
 [1257] καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
 [1258] ὅτι ἡ 'κάλεσας εὐθηκῶς τὴν κάρδοπον.
 [1259] [Ἀμυνίας]: ἰὼ μοί μοι.
 [1260] [Στρεψιάδης]: ἔα.
 [1260a] τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηγῶν; οὔτι που
 [1261] τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγγετο;
 [1262] [Ἀμυνίας]: τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
 [1263] ἀνὴρ κακοδαίμων.
 [1263b] [Στρεψιάδης]: κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.
 [1264] [Ἀμυνίας]: ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
 [1265] ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς ὥς μ' ἀπώλεσας.
 [1266] [Στρεψιάδης]: τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἵργασται κακόν;
 [1267] [Ἀμυνίας]: μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τάν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
 [1268] τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
 [1269] ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
 [1270] [Στρεψιάδης]: τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';
 [1270b] [Ἀμυνίας]: ἄδανείσατο.
 [1271] [Στρεψιάδης]: κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
 [1272] [Ἀμυνίας]: ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεούς.
 [1273] [Στρεψιάδης]: τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
 [1274] [Ἀμυνίας]: ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
 [1275] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.
 [1275b] [Ἀμυνίας]: τί δαί;
 [1276] [Στρεψιάδης]: τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
 [1277] [Ἀμυνίας]: σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
 [1278] εἰ μὴ 'ποδώσεις τάργυριον.
 [1278b] [Στρεψιάδης]: κάτειπέ νυν,
 [1279] πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
 [1280] ὕειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
 [1281] ἔλκειν κάτωθεν ταύτῃ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;
 [1282] [Ἀμυνίας]: οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
 [1283] [Στρεψιάδης]: πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τάργυριον δίκαιος εἶ,
 [1284] εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
 [1285] [Ἀμυνίας]: ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τάργυριον μοι τὸν τόκον
 [1286] ἀπόδοτε.
 [1286b] [Στρεψιάδης]: τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
 [1287] [Ἀμυνίας]: τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
 [1288] πλέον πλέον τάργυριον ἀεὶ γίγνεται
 [1289] ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου;
 [1289b] [Στρεψιάδης]: καλῶς λέγεις.
 [1290] τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
 [1291] νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;
 [1291b] [Ἀμυνίας]: μὰ Δί' ἀλλ' ἴσῃν.
 [1292] οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον εἶναι.
 [1292b] [Στρεψιάδης]: κἄτα πῶς
 [1293] αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται
 [1294] ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ

[1295] ζητεῖς ποιῆσαι τάργυριον πλεῖον τὸ σόν;
[1296] οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
[1297] φέρε μοι τὸ κέντρον.
[1297b] [Αμυνίας]: ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
[1298] [Στρεψιάδης]: ὕπαγε. τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς ὧ σαρμόρα;
[1299] [Αμυνίας]: ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν;
[1299b] [Στρεψιάδης]: ἄξις; ἐπιαλῶ
[1300] κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σε τὸν σειραφόρον.
[1301] φεύγεις; ἔμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
[1302] αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Chor

Strophe

[1303] [Χορός]: οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ
[1304] γέρων ὅδ' ἐρασθεῖς
[1305] ἀποστερῆσαι βούλεται
[1306] τὰ χρήμαθ' ἀδανείσατο·
[1307] κούκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
[1308] λήψεται τι πράγμ', ὃ τοῦτον
[1309] ποιήσει τὸν σοφιστὴν ἴσως,
[1310] ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κακόν τι.

Antistrophe

[1311] [Χορός]: οἷμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὐρήσειν ὅπερ
[1312] πάλαι ποτ' ἐπεζήτει
[1313] εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
[1314] γνώμας ἐναντίας λέγειν
[1315] τοῖσιν δίκαιοις, ὥστε νικᾶν
[1316] ἅπαντας οἷσπερ ἂν
[1317] ξυγγένηται, κἂν λέγῃ παμπόνηρ'.
[1320] ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κάφωνον αὐτὸν εἶναι.

Episode

[1321] [Στρεψιάδης]: ἰοὺ ἰοῦ.
[1322] ὦ γείτονες καὶ συγγενεῖς καὶ δημόται,
[1323] ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
[1324] οἷμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνώθου.
[1325] ὦ μισρὲ τύπτεις τὸν πατέρα;
[1325b] [Φειδιππίδης]: φήμ' ὦ πάτερ.
[1326] [Στρεψιάδης]: ὀρᾷθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει.
[1326b] [Φειδιππίδης]: καὶ μάλα.
[1327] [Στρεψιάδης]: ὦ μισρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
[1328] [Φειδιππίδης]: αὐθίς με ταῦτ' αὐτὰ καὶ πλείω λέγε.
[1329] ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
[1330] [Στρεψιάδης]: ὦ λακκόπρωκτε.
[1330b] [Φειδιππίδης]: πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
[1331] [Στρεψιάδης]: τὸν πατέρα τύπτεις;
[1331b] [Φειδιππίδης]: κάποφανῶ γε νῆ Δία

[1332]   ὥς ἐν **δίκη** σ' ἔτυπον.
[1332b] [Στρεψιάδης]: ὦ **μιαρώτατε**,
[1333]   καὶ πῶς **γένοιτ'** ἂν **πατέρα** τύπτειν ἐν **δίκη**;
[1334] [Φειδιππίδης]: ἔγωγ' ἀποδείξω καὶ σε νικήσω **λέγων**.
[1335] [Στρεψιάδης]: τουτὶ σὺ νικήσεις;
[1335b] [Φειδιππίδης]: πολὺ γε καὶ ῥαδίως.
[1336]   ἐλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν **λόγοιν** βούλει λέγειν.
[1337] [Στρεψιάδης]: **ποίοιν λόγοιν**;
[1337b] [Φειδιππίδης]: τὸν **κρείττον'** ἢ τὸν **ἥττονα**.
[1338] [Στρεψιάδης]: **ἐδιδαξάμην** μέντοι σε νῆ **Δί'** ὦ **μέλε**
[1339]   τοῖσιν **δικαίοις** ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
[1340]   **μέλλεις** ἀναπείσειν, ὥς **δίκαιον** καὶ **καλὸν**
[1341]   τὸν **πατέρα** τύπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν **υἰέων**.
[1342] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οἶμαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
[1343]   οὐδ' αὐτὸς **ἀκροασάμενος** οὐδὲν ἀντερεῖς.
[1344] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὃ τι καὶ **λέξεις** ἀκοῦσαι βούλομαι.

Agon

Strophe

[1345] [Χορός]: **σὸν ἔργον** ὦ **πρεσβῦτα** φροντίζειν ὅπη
[1346]   τὸν **ἄνδρα** κρατήσεις,
[1347]   ὥς οὗτος, εἰ μὴ τῷ **ᾠπεοίθειν**, οὐκ ἂν ἦν
[1348]   οὕτως **ἀκόλαστος**.
[1349]   ἀλλ' **ἔσθ'** ὅτῳ **θρασύνεται**· **δῆλόν** γε τάνθρωπου
[1350]   **ᾠσ'** τὶ τὸ **λήμα**.

Katakeleusmos

[1351] [Χορός]: ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ **πρῶτον** ἤρξαθ' ἡ **μάχη** γενέσθαι,
[1352]   ἤδη **λέγειν** χρὴ πρὸς **χορόν**· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

Epirrhema

[1353] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὅθεν γε **πρῶτον** ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
[1354]   ἐγὼ **φράσω**· **ᾠπειδῇ** γὰρ **εἰσιτώμεθ'**, ὥσπερ ἴστε,
[1355]   πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν **λύραν λαβόντ'** ἐγὼ **κέλευσα**
[1356]   **ᾠσαι** **Σιμωνίδου μέλος**, τὸν **Κριὸν** ὥς ἐπέχθη.
[1357]   ὁ δ' εὐθέως **ἀρχαῖον εἶν'** ἔφασκε τὸ καθαρίζειν
[1358]   **ᾠδειν** τε **πίνονθ'** ὥσπερὶ **κάχρυς γυναικ'** ἀλοῦσαν.
[1359] [Φειδιππίδης]: οὐ γὰρ τότε εὐθὺς **χρῆν** σ' ἄρα τύπτεισθαί τε καὶ **πατεῖσθαι**,
[1360]   **ᾠδειν** **κελεύονθ'** ὥσπερὶ **τέττιγας** ἐστιῶντα;
[1361] [Στρεψιάδης]: **τοιαῦτα** μέντοι καὶ τότε **ἔλεγεν** ἔνδον οἷάπερ νῦν,
[1362]   καὶ τὸν **Σιμωνίδην** ἔφασκ' εἶναι **κακὸν ποιητήν**.
[1363]   κἀγὼ μόλις μὲν ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ **πρῶτον**·
[1364]   ἔπειτα δ' **ἐκέλευσ'** αὐτὸν ἀλλὰ **μυρρίνην λαβόντα**
[1365]   τῶν **Αἰσχύλου** **λέξει** τί μοι· κἄθ' οὗτος εὐθὺς **εἶπεν**·
[1366]   ἐγὼ γὰρ **Αἰσχύλον** νομίζω **πρῶτον** ἐν **ποιηταῖς**,
[1367]   **ψόφου** **πλέων ἀξύστατον στόμφακα** κρημνοποιόν;
[1368]   κἀνταῦθα πῶς οἶσθέ μου τὴν **καρδίαν** ὀρεχθεῖν;
[1369]   ὅμως δὲ τὸν **θυμὸν** **δακῶν** ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
[1370]   **λέξον** τι τῶν **νεωτέρων**, ἅττ' ἐστὶ τὰ **σοφὰ** ταῦτα.

[1371] ὁ δ' εὐθύς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν', ὥς ἐκίνει
[1372] ἀδελφὸς ὤλεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
[1373] κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθέως ἀράττω
[1374] πολλοῖς κακοῖς καίσχροϊσι· κἄτ' ἐντεῦθεν, οἶον εἰκός,
[1375] ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἴθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
[1376] κἄπειτ' ἔφλα με κᾶσπόδαι κᾶπνιγε κᾶπέθλιβεν.
[1377] [Φειδιππίδης]: οὐκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
[1378] σοφώτατον;
[1379] [Στρεψιάδης]: σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον· ὦ — τί σ' εἶπω;
[1379b] ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι.
[1379c] [Φειδιππίδης]: νῆ τὸν Δί' ἐν δίκῃ γ' ἄν.
[1380] [Στρεψιάδης]: καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὦ 'ναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,
[1381] αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοίης.
[1382] εἰ μὲν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοῦς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
[1383] μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἡκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
[1384] κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσας, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
[1385] ἐξέφερον ἂν καὶ προύσχόμην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων

Pnigos

[1386] [Στρεψιάδης]: βοῶντα καὶ κεκραγόνθ' ὅτι
[1387] χεζητιώην, οὐκ ἔτλης
[1388] ἔξω 'ξενεγκεῖν ὦ μισρὲ
[1389] θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
[1390] αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν.

Antistrophe

[1391] [Χορός]: οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
[1392] πηδᾶν ὃ τι λέξει.
[1393] εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος
[1394] λαλῶν ἀναπεῖσει,
[1395] τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν
[1396] ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.

Antikatakeleusmos

[1397] [Χορός]: σὺν ἔργον ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ
[1398] πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

Antepirrhemata

[1399] [Φειδιππίδης]: ὥς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιόις ὁμιλεῖν,
[1400] καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
[1401] ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνη προσεῖχον,
[1402] οὐδ' ἂν τρὶ' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἶός τ' ἦν πρὶν ἐξαμαρτεῖν.
und
[1403] νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
[1404] γνῶμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
[1405] οἶμαι διδάξιν ὥς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
[1406] [Στρεψιάδης]: ἔπνευσε τοίνυν νῆ Δί', ὥς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
[1407] ἔππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
[1408] [Φειδιππίδης]: ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,

[1409] καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
 [1410] [Στρεψιάδης]: ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος.
 [1410b] [Φειδιππίδης]: εἶπε δὴ μοι,
 [1411] οὐ κάμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως
 [1412] τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἐστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
 und,
 [1413] πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῶον εἶναι,
 [1414] τοῦμόν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
 [1415] κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
 [1416] φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·
 [1417] ἐγὼ δέ γ' ἀντεῖποιμ' ἂν ὥς δις παῖδες οἱ γέροντες·
 [1418] εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
 [1419] ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιον αὐτούς.
 [1420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
 [1421] [Φειδιππίδης]: οὐκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὺς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον
 [1422] ὥσπερ σὺ κἀγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
 [1423] ἥττον τι δῆτ' ἔξεστι κάμοι καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
 [1424] θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
 [1425] ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
 [1426] ἀφίμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκριθῆναι.
 [1427] σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
 [1428] ὥς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
 [1429] ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
 [1430] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
 [1431] οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ξύλου καθεύδεις;
 [1432] [Φειδιππίδης]: οὐ ταῦτόν ῥ' τᾶν ἐστίν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
 [1433] [Στρεψιάδης]: πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή, σαυτὸν ποτ' αἰτιάσει.
 [1434] [Φειδιππίδης]: καὶ πῶς;
 [1434b] [Στρεψιάδης]: ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,
 [1435] σὺ δ', ἦν γένηταί σοι, τὸν υἱόν.
 [1435b] [Φειδιππίδης]: ἦν δὲ μὴ γένηται,
 [1436] μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις.
 [1437] [Στρεψιάδης]: ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·
 [1438] κᾶμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τάπεικῇ.
 [1439] κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.
 [1440] [Φειδιππίδης]: σκέψαι δὲ χᾶτέραν ἔτι γνώμην.
 [1440b] [Στρεψιάδης]: ἀπὸ γὰρ
 [1441] [Φειδιππίδης]: καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
 [1442] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
 [1443] [Φειδιππίδης]: τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω.
 [1443b] [Στρεψιάδης]: τί φῆς, τί φῆς σύ;
 [1444] τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.
 [1444b] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἦν ἔχων τὸν ἥττω

Antipnigos

[1445] [Φειδιππίδης]: λόγον σε νικήσω λέγων
 [1446] τὴν μητέρ' ὥς τύπτειν χρεών;
 [1447] [Στρεψιάδης]: τί δ' ἄλλο γ' ἦν ταυτὶ ποιῆς,
 [1448] οὐδέν σε κωλύσει σεαυτὸν
 [1449] ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
 [1450] μετὰ Σωκράτους

[1451] καὶ τὸν λόγον τὸν ἦττω.

Episode

- [1452] [Στρεψιάδης]: ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ Νεθέλαι πέπονθ' ἐγώ,
[1453] ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τάμᾳ πράγματα.
[1454] [Χορός]: αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἷτιος,
[1455] στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
[1456] [Στρεψιάδης]: τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότε ἡγορεύετε,
[1457] ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;
[1458] [Χορός]: ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' ὅταν τινὰ
[1459] γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
[1460] ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν,
[1461] ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
[1462] [Στρεψιάδης]: ὦ μοι πονηρά γ' ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
[1463] οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἀδανεισάμην
[1464] ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε
[1465] τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη
[1466] ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ ἰθὺς, οἳ σὲ κἄμ' ἐξηπάτων.
[1467] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
[1468] [Στρεψιάδης]: ναὶ ναὶ καταιδέσθητι πατρῶον Δία.
[1469] [Φειδιππίδης]: ἰδοὺ γε Δία πατρῶον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
[1470] Ζεὺς γάρ τις ἔστιν;
[1470b] [Στρεψιάδης]: ἔστιν.
[1470c] [Φειδιππίδης]: οὐκ ἔστ', οὐκ, ἐπεὶ
[1471] Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
[1472] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ὥομην
[1473] διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἷμοι δεῖλαιος
[1474] ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
[1475] [Φειδιππίδης]: ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.
[1476] [Στρεψιάδης]: οἷμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμεν ἄρα,
[1477] ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
[1478] ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῇ μηδαμῶς θύμαινέ μοι
[1479] μηδέ μ' ἐπιτρίψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
[1480] ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία·
[1481] καὶ μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
[1482] διωκάθω γραψάμενος εἴθ' ὃ τι σοι δοκεῖ.
[1483] ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐὼν δικορραφεῖν,
[1484] ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
[1485] τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ' ὦ Ξανθία,
[1486] κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
[1487] κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
[1488] τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
[1489] ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·
[1490] ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
[1491] κάγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
[1492] ἐμοὶ ποιήσω, κεῖ σφόδρ' εἴς' ἀλαζόνες.
[1493] [Μαθητής Α]: ἰοὺ ἰοὺ.
[1494] [Στρεψιάδης]: σὺν ἔργον ὦ δᾶς ἰέναι πολλὴν φλόγα.
[1495] [Μαθητής Α]: ἄνθρωπε, τί ποιεῖς;
[1495b] [Στρεψιάδης]: ὃ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
[1496] διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;

[1497] [Μαθητής Β]: οἱμοι τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
[1498] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖνος οὐπερ θοίματιον εἰλήφατε.
[1499] [Μαθητής Γ]: ἀπολεῖς ἀπολεῖς.
[1499b] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
[1500] ἦν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,
[1501] ἦ ἔγω πρότερόν πως ἔκτραχλησθῶ πεσών.
[1502] [Σωκράτης]: οὗτος τί ποιεῖς ἔτεδόν οὐπὶ τοῦ τέγουσ;
[1503] [Στρεψιάδης]: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
[1504] [Σωκράτης]: οἱμοι τάλας δέιλαιος ἀποπνιγήσομαι.
[1505] [Χαιρεφών]: ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
[1506] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,
[1507] καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἔδραν;
[1508] [Ερμῆς]: δῶκε βάλλε παῖε, πολλῶν οὖνεκα,
[1509] μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὥς ἡδίκουν.

exodus

Anapäste

[1510] [Χορός]: ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ
[1511] μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.